

Regn

Tunge skyer truer, trækker sammen i mit sind,
søjlen på mit indre barometer varsler lavtryk,
snart det første nedbørstegn jeg mærker på min kind,
hvor et enligt dryp har sat et salt og fugtigt aftryk.

Som en mægtig dæmning, der gi'r efter for en brist,
åbner sindets regnvandsreservoir for sine sluser,
tømmer sig og lettes for hver gråvejrstanke trist
i en strøm af tårer, der som tætte byger bruser.

Når til slut af følelser der rigeligt er øst,
og de som en flod har fået lov til frit at skylle
gennem kroppen, som for al sin spænding er forløst,
kan et gyldent solstrejf atter sind og sanser fylde.

Poul Michael von Bülow 2007